

РЕШЕНИЕ

№ 1172

гр. София, 15.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 01.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9122** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.42 от ЗИХУ.

Образувано е по жалба на И. М. Н. от Г.С. срещу Заповед № Н14675/30.09.2010 година на Директора на Д."С. П."-С., потвърдена с Решение № РД 01-522/12.11.2010 година на Директора на РД"СП"-С. Г..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Искане се отмяна на същата и признаване на пълния размер на исканата добавка.

В съдебно заседание, оспорващият - И. М. Н., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Първият ответник по оспорването - Д. Р. Д."С. П." С. Г., редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, не изпраща представител.

Ответникът по оспорването - Д. на Д."С. П.- С.", редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от адвокат Я, редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение..

Административен съд С.-Г., след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства - Експертно решение №1960/148 от 23.09.2009 година на ТЕЛК -Общи заболявания е видно, че на

оспорвания Н. е призната 95% трайно намалена работоспособност с чужда помощ с начална дата на инвалидизирането-25.05.1957 година,с определен пожизнен срок на инвалидността.

На 27.09.2010 година,оспорващият подал Молба-декларация до Директора на Д."С. П." С. ,с която поискал да му бъде отпусната добавка за социална интеграция за балнеолечение и рехабилитационни услуги.

Към молбата си приложил Фактура, придружена с касова бележка за сумата от 399, медицинско направление.

На 30.09.2010 година, след получаване на молбата ,социален работник предложил да бъде отпусната исканата добавка в размер на 265 лева на основание чл.28 от ППЗИХУ.

Със Заповед №Н1-4675830.09.2010 година,Д. на Д."С. П."-С." отпуснал месечна добавка за социална интеграция на оспорвания по реда на чл.28 от ППЗИХУ за балнеолечение и рехабилитация в размер на 265 лева.

Със Заповед №ЧР-5-651/21.10.2010 година, Изпълнителен Д. на Агенция" С. П." наредил във връзка с отсъствието на служителя Ц И В, заемаща длъжността Д. РД" С. П."С.- Г. да бъде изпълнявана длъжността от Веромира В Биджева за времето от 01.11.2010 година до 12.11.2010 година/ включително.

Срещу издадената заповед, оспорващият депозирал жалба до Директора на РД"СП" Софи- Г., а последният с Решение № РД-01-522/12.11.2010 година отхвърлил жалбата на И. М. Н. и потвърдил оспорената заповед.

Решението е връчено по пощата с обратна разписка на оспорвания на 18.11.2010 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-С. Г. намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

Оспорената Заповед №Н1-4675/30.09.2010 година на Директора на Д. " С. П.-С., потвърдена с Решение №РД 01-522/12.11.2010 година на Д. на Р. Д."С. П."-Г.С.,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В разглеждания случай,оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е Директорът на Д."С. П.-С.-Г.С.,на когото изрично по силата на чл.42,ал.7 от ЗИХУ и чл. 33,ал.2 ППЗИХУ е предоставено правото да издава заповеди за отпускане на месечни добавки ,респективно да постановява откази.Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Заповедта съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването и-чл.28 ППЗИХУ. При издаването на заповедта, административният орган е спазил процесуалноправните и материално-правните разпоредби на ЗИХУ и ППЗИХУ.

Съгласно чл.42,ал.1 от ЗИХУ,хората с трайни увреждания имат право на месечна добавка за социална интеграция според индивидуалните им потребности съобразно вида на увреждането,степената на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адаптация,а в алинея втора на същия текст е посочено, че добавката по ал. 1 е диференцирана и представлява парични средства, които допълват собствените доходи и са предназначени за покриване на допълнителни разходи за:транспортни услуги,информационни и телекомуникационни услуги, обучение, балнеолечение и рехабилитационни услуги,достъпна информация,наем на общинско жилище,диетично хранене и лекарствени продукти. Условията

и редът за отпускане на съответните видове месечни добавки са регламентирани в ППЗИХУ.Разпоредбата на чл.28 от ППЗИХУ,постановява,че добавката по чл.42,ал2,т.4 от ЗИХУ за рехабилитация и балнеолечение, се изплаща след представяне на разходооправдателен документ за извършеното балнеолечение или рехабилитационни услуги в едномесечен срок от крайната дата на ползването им.Размерът на добавката е до трикратния размер на гарантирания минимален доход, но не повече от действително направения разход съгласно представените документи

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства е видно, че оспорващият е изпратен на санаторно лечение във СБР"Тузлата" ЕООД- Г. Балчик, а за извършените от него разходи е представил разходооправдателен документ- фактура от 06.09.2010 година за проведено калолечение, като за периода от 06.09.2010 година до 12.09.2010 година оспорващият е заплатил сумата от 399 лева, с включена и платена от него цена от 70 лева за придружителя му-съпруга.Неоснователен е доводът на оспорващия, че на него следва да му бъде изплатен пълният размер на извършеното калолечение, защото при казаното по- горе, размерът е лимитиран и не може да бъде по- голям от трикратния размер на установения и гарантиран минимален доход, който е определен с ПМС № 6/15.01.2009 година в сила от 01.01.2009 година и действащ и за процесния период е в размер на 65 лева.Трикратният размер на добавката за оспорващия е в размер на 195 лева и полагащата му се сума за придружител-70 лева., при кето съвсем законосъобразно, административният орган е определил този размер и отпуснал исканата добавка, което предпоставя отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноси,а и такива реално не са направени по делото.

Воден от гореизложеното и на основание чл.173,ал.2 АПК, Административен съд-С.-Г.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА И. М. Н. от Г.С. срещу Заповед № Н14675/30.09.2010 година на Директора на Д."С. П."-С.,потвърдена с Решение № РД 01-522/12.11.2010 година на Директора на РД"СП"-С. Г..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия и Директора на Д."С. П.-О" Г.С..

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от решението, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: